

۲۰۲۰/۰۳/۱۹

مرجان کمال

برگشت به یادداشت های پراکنده

نویسنده: مرجان کمال به زبان فرانسوی

مترجم: فریده نوری

قسمت هژدهم

وانگه همه بت ها را در پیش تو بگذارم
چون نقش ترا بینم در آتش اندازم

صورت گر نقاشم هر لحظه بتی سازم
صد نقش بر انگیزم با روح درآمیزم

انتقادات بالای سیستم از طرف جهادی ها:

عبدالرسول سیاف در هنگام بیست و ششمین سالگرد خروج عساکر شوروی از افغانستان در سال 2015 میلادی از فرصت استفاده کرده و علیه حکومت وحدت ملی اعتراض نمود. اعتراضات و انتقادات وی حکومت وحدت ملی به نسبت دادن رول سمبولیک برای مجاهدین در داخل دولت بوده و توقع نمود که باید در ساختن سیستم سیاسی افغان حضور مجاهدین بسیار زیاد قوی باشد. همچنین اسماعیل خان به ادامه سخنرانی ها علاوه نمود که هیچ وقت در صورت قرار دادن سران مجاهدین در حاشیه، امنیت در کشور برقرار نخواهد شد.

قسمی که به مشاهده می رسد هر یک از اعضای کابینه های مختلف که یکی پی دیگر، نظر به منطق ارتباطات قوا در زمان احیای مجدد حیات سیاسی در سال 2002 میلادی تحت حمایت جامعه بین المللی ساخته شدند. فلذا این منطق در سخنرانی های بازیگران سیاسی به صورت گویا و واضح و اعتراض آمیز در مورد سیستم سیاسی روی کار آمده، افاده گردیده و عین اعتراضات را در زمان ریاست جمهوری حامد کرزی نیز افاده می کردند. این سخنرانی های اعتراض آمیز اساساً بالای افشاگری های فساد و بی توجهی دولت بالای اشخاصی که در رأس قوا قرار دارند، اتکاء می کند.

در هر مرتبه که اوضاع امنیتی رو به وخامت می گذارد، این نوع سخنرانی ها تندتر و شدیدتر شده و به دلیل بی اعتنایی و ارج نگذاشتن از طرف اولیای امور به مقابل زبردستان بوده، و این بی اعتنایی را از جمله یکی از دلایل اساسی بلند رفتن تعداد زیاد حملات انتحاری دانسته اند، که بلند رفتن تلفات زیاد مردم ملکی را به همراه می داشته باشد.

از این تعبیر و توضیح چنین بر می آید، که از تعدد وقایع امنیتی در صورتی جلوگیری شده می تواند که از شروع قوت های بر سر اقتدار کوتاهی و سهل انگاری ننمایند، و مخصوصاً دلیل این بی توجهی را فساد و رشوه خوری همراهی می کند.

زمانی که گفت و گو ها و مباحثات بین اعضای مختلف گروه های سیاسی برای رأی دهی اعضای کابینه جریان داشت، تعداد حملات در شهر ها، مخصوصاً در شهر کابل بسیار افزایش یافت، که با از سرگیری درگیری های مسلحانه در مناطق شمال و شرق همراه بوده و سبب کمک و مساعدت نمودن برای جا به جا کردن تدریجی شبکه مسلح که با تشکیلات دولت اسلامی پیوند دارد، گردید.

مشکلات برای رأی اعتماد دادن وزراء و تشکیل نمودن دولت در یک اوضاع امنیتی رو به وخامت، از یک طرف و خروج قوای ناتو از طرف دیگر، و همچنان نداشتن ظرفیت کافی نیرو های امنیتی افغان در مقابله با تهدیدات گروه های مسلح علیه دولت سبب بی اعتبار ساختن دولت گردید.

برعلاوه در این موقع به هدف جمع آوری شرایط جهت باز نمودن گفت و گو ها با مخالفین مسلح و کوشش نمودن برای نزدیکی بین کابل و اسلام آباد چندین کنفرانس بین المللی تشکیل گردید.

این تحولات که منظور آن مساعد ساختن شرایط باز نمودن راه برای گفت و گو ها با شورشیان بود، سبب جار و جنجال های شدید و تند بین اعضای ولسی جرگه، اعضای جامعه معدنی و همچنین گروه های سیاسی افغان گردید، که همه شان نزدیک شدن با اسلام آباد را محکوم نموده و آن را یک اشتباه سیاسی از طرف دولت دانستند.

برعلاوه این گفت و گو های پیش بینی نشده در زمانی صورت می گیرد که تعداد تلفات ملکی از حملات شورشیان و همچنان تعداد قابل ملاحظه قربانیان در بین نیروهای امنیتی افغان، پولیس و اردو در هنگام جنگ و درگیری ها افزایش داشته و بالاخره ترس از این که این گفت و گو ها سبب بازگشت به عقب در زمینه حقوق بشر و آزادی بیان و آزادی های مدنی گردد.

به صورت بسیار واضح در این دوره انتقادات که اکثریت منتقدین را رهبران مجاهدین تشکیل می داد، علیه انتخاب سیاسی دولت خیلی شدید بود.

در هنگام اعلان اولین لیست کاندیدان برای کابینه وزیراً، یک ائتلاف پراکنده از قومندان های سابقه جهادی ساخته شد که دولت و بخصوص اشرف غنی رئیس جمهور را مورد انتقادات به دلیل بی اعتنایی و عدم توجه به مقابل این اخیر الذکر ها که عناصر خیلی مهم حیات سیاسی کشور را تشکیل می دهند، قرار دادند.

اسماعیل خان وزیر سابقه انرژی و آب، و یکی از قومندان های حزب جمعیت اسلامی منطقه هرات در یک گفت و گوی تلویزیونی، فوراً بعد از این که اولین لیست کاندید وزیران اعلان گردید، به حضور شخصیت های مربوط به جهاد در بین اعضای کابینه پافشاری نمود، و عدم حضور شان را در لیست اعلان شده شدیداً انتقاد نمود.

از طرف دیگر به دو دلیل مشخص اسماعیل خان دولت را مورد انتقاد قرار داد:
اولاً به فکر وی که دولت بدون کمک و اشتراک قومندان های سابقه جهادی به درستی مذاکرات و گفت و گو ها را پیش برده نمی تواند.

ثانیاً به فکر وی دولت در حال پیش برد مذاکرات غیر قابل قبول به مفاد اسلام آباد می باشد.
چند ماه بعد در یک مصاحبه با آژانس خبری فرانسه (Agence France Presse)، دقیقاً در ماه جون سال 2015 میلادی اسماعیل خان دولت را به دلیل به حاشیه راندن قومندان های جهادی سابقه مورد انتقاد قرار داده و علاوه نمود که این نوع انتخاب بالای وضعیت امنیتی کشور و همچنین بالای رابطه اعتماد بین مردم و دولت اثر دارد.

این بحث ها و کشمکش ها و مشاجره های دشوار، زمان روی کار آمدن سیستم نو سیاسی برخاسته از موافقه بُن در سال 2002 میلادی را به یاد می آورد، که ارتباط می گیرد به اشغال نمودن مقام ها توسط قومندان های جهادی در داخل سیستم سیاسی به حیث نخبگان نو.

انتقادات از جاگزینی مخالفین و الحاق این چهره های برخاسته از جهاد، به دلیل سلوک سیاسی این اشخاص می باشد، که اکثریت شان مخالف به وجود آمدن یک دولت قانونمند می باشند و زیادتیر به تشکیل یک دولت به سیستم موروثی نو علاقمندی دارند.

برعلاوه انتقادات دیگر علیه این چهره های جهادی، در مورد رول شان، یکی به مقابل دیگر در هنگام جنگ های داخلی که باعث تلفات بسیار زیاد مردمان ملکی و ویرانی های زیاد گردیدند.

اما، برعکس قومندان های جهادی خود را نمایندگان حقیقی و مالک اقتدار سیاسی به دلیل پیش بردن جهاد علیه شوروی ها می دانند.

ادامه دارد

marjan_kamal_107_bargasht_ba_yadadasht_haa_18.pdf